

NÚ

V belt aan bij makers en vraagt hun waaraan ze op dit moment werken.

Waar is Herman Kossmann nu mee bezig?

Je ziet hier de maquette van de zalen van de oudbouw van het Stedelijk Museum in Amsterdam. Daar wordt 8 april de tentoonstelling *Wonen in de Amsterdamse School* geopend, en ze hebben ons gevraagd het tentoonstellingsontwerp te maken.

Zoals je ziet: dat wordt iets anders dan je van het Stedelijk gewend bent. Geen witte muren, en de kunst als autonoom werk in de zaal. Wij zijn verhalenvertellers. Dat doe je door de collectie en de omgeving een relatie met elkaar te laten aangaan.

Als je een tentoonstelling gaat ontwerpen, kijk je natuurlijk eerst naar het materiaal. In dit geval komt dat uit de collectie van het museum zelf, maar er zijn ook veel bruiklenen van elders. Ons idee was: we willen in elke zaal behang op de 5 meter hoge muren.

In de ene zaal zullen dat motieven zijn van een bestaand Amsterdamse Schoolbehang, in een andere gebruiken we de tekeningen die Ernst Haeckel indertijd maakte van koraal, zeedieren en bloemen. Of we blazen foto's van meubels zodanig op dat het gebouwen lijken.

Elke zaal moet een monumentale eenheid worden. Niet én een foto-otje, én een behangetje, én tekst,

Maquette voor expositie *Wonen in de Amsterdamse School*.

want dan is het allemaal net niks.

Een ontwerpproces gaat in fases, maar ook die lopen een beetje door elkaar. De eerste schetsen maken we op de computer. Al vrij snel daarna bouw je een maquette, niet alleen als presentatiemateriaal, ook om zelf te zien of dat wat je hebt bedacht, ruimtelijk werkt. Tegelijkertijd ben je bezig met het ontwerpen van de podia en sokkels waarop de collectie komt te staan.

Uiteindelijk komt alles in een 3D-computermodel terecht, waarin je bijvoorbeeld ziet of de looproutes

ruim genoeg zijn voor rolstoelers.

Afgelopen week hebben we het definitieve ontwerp gepresenteerd, met een laatste aanpassing: sokkels voor de veertig klokken die in de eerste zaal komen te staan. Ze stonden eerst op dunne kolommetjes, maar die vond Beatrix Ruf, de directeur van het Stedelijk, te smal. Ze zag er te veel een mens met een hoofd in.'

Wonen in de Amsterdamse School. Ontwerpen voor het interieur 1910-1930, van 9/4 t/m 28/8.